

videnfabelige Bearbejdelse og Materiale, saa forekommer det mig, at det er to Betingelser, som, nærmere betragtede, opløse sig i Forudsætninger og Haab (Dyppermann: Nei!) det er, nærmere betragtet, Betingelser, der opløse sig i Forudsætninger og Haab; jeg gjen tager det trods den ærede Rigsdagsmands Nei, fordi der er Ingen, der kan være overbevist om, at det vil være den omhandlede Videnskabsmand muligt at fortsætte det Arbejde, han allerede har begyndt. Den ærede Rigsdagsmand vil dog indrømme, at han saaledt som jeg eller nogen Anden af os er Livets og Dødens Herre, og ikke alene Døden, men ogsaa tilstøbende Sygdomme og flere andre Omstændigheder kunne altsaa gjøre den ene Forudsætning til Intet; og endelig kunde ogsaa den anden Forudsætning blive tilintetgjort ved Ildsvaade eller ved mangt et andet Tilfælde, der maatte kunne indtræde. Som Følge deraf mener jeg — uden at have sagt det Mindste til Forkleinselse enten for den Ene eller den Anden, enten for den, hvem Bevillingen skal ydes, eller for Udvalget, som har tilraadet Bevillingen — mener jeg altsaa at have godtgjort, at de Betingelser, under hvilke Livrenten skulde ydes, dog ret beseeede i Grunden kun ere Haab, skøndt Haab, som jeg deler saa ivrig som nogen af Udvalgets Medlemmer. Mig forekommer det derfor — og det er ene derfor, jeg har forlangt Ordet — at det vilde være langt rimeligere, og at det vilde stemme ganske anderledes med, hvad der hidtil har fundet Sted heri Thinget, ja, jeg tillader mig at tilføje, at det vilde stemme bedre med Udvalgets egne Forudsætninger, dersom man, istedetfor nu at fastsætte en Livrente, bestemte en aarlig Bevilling af samme Størrelse som den foreslaaede s. Ex. i 5 Aar. Det er mig sagt fra forskellige Sider, at Hr. Levin gjentagende Gange skal have yttret, at han i Aaret 1860 ventede at være saaledes færdig med sine Samlinger, at de kunne forelægges Offentligheden. Dersom dette er Tilfældet, hvorom jeg ikke tvivler, forekommer det mig, at et Forslag om, at en saadan Sum skulde ydes ham for det første i 5 Aar, vilde være tilstrækkeligt, og jeg for mit Vedkommende erklærer da, at jeg kun gjør dette Forslag, ja, dersom Folkethinget

gaaer ind derpaa, haaber, at dette kun skeer under den Forudsætning og med det sikke Haab, at, naar de 5 Aar ere henrindne, og Thinget da seer Resultatet af den yderligere Anvendelse af Herr Levins Dygtighed og Flid, at det da igjen vil votere ham den samme eller maaskee en endnu større Sum for andre 5 Aar til, at han kan besørge sine Samlinger udgivne; og bliver da denne Udgivelse af en saadan Betydning, som jeg selv har grundet Haab om, skal Ingen være villigere end jeg til at stemme for, at der, efterat det er præsteret, som jeg ganske vist haaber, at Herr Levin vil præstere, skal fastsættes en aarlig Livrente for ham. Men at en saadan allerede skulde indtræde nu, forekommer mig at være mindre vel betænk, forekommer mig at være en lille Smule overilet. Jeg skal endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dersom man strax for en rund Sum affjøbte Herr Levin hans Samlinger og saaledes tog dem under offentlig Varetagt, og s. Ex. bevarede dem i et brandfrit Locale, saa var man strax Gier af dem, og de kom da strax til almindelig Afbenyttelse, hvorimod der, dersom Herr Levin beholder dem — og det er naturligviis Noget, der maa ønskes, da han kun ved at beholde dem har den fulde Leilighed til stedse paany at gjenemgaae og supplere dem — ikke vil være nogen Afgang for Publikum til dem, og der er dog ingen Tvivl om, at det vilde være af stor Betydning for Publikum og i høj Grad forøge Samlingens Nøbsværdi, hvis de strax kunde blive tilgængelige, hvis det Udbytte, der er at øse af dem, strax kunde øses, hvorimod de, naar Sagen stiller sig saaledes, som den stiller sig efter Forslaget, først vilde være tilgængelige, naar enten Herr Levin har faaet Tid og Stunder til at offentliggjøre dem, eller naar hans Død indtræder, saa at de kunne indlemmes i et eller andet offentligt Arkiv eller Bibliothek. Imidlertid maae vi jo erindre, at vi her tale om en Mand, der endnu neppe er 47 Aar gammel, og hvis Liv derfor — jeg haaber og ønsker det selv i Videnskabens Interesse — kan være langt, der kan altsaa gaae lang Tid hen, inden Publikum faaer Afgang til de saaledes kjøbte Samlinger. Jeg har nu i det Væsentligste sagt, hvad